

ката си и пакъ палзишката отиде до крушата, коя бѣше прѣдъ колибата му, сниши са задъ нея и са потаи. *Зк. 142.* И видѣхъ гадѣсь близо единъ челѣкъ да копае, снишихъ ся за да видѣмъ какво ще направи най-сѣтнѣ. *Х. II, 145.* Менторъ заповѣда на свѣчкѣтъ наши гребцы да са снишжтъ (*de se baisser*) колкото можахъ на длѣжъ по сѣдалищата си за да не ги познажтъ непріятелитѣ. *Т. 12.* Тія хълмове нито сѣ са снишили, нито сѣ са повече издигнали, а сѣ сѣщи. *Зк. 222.* Брѣгътъ на Египетъ бѣгаше далечъ отъ насъ; хълмоветѣ и горитѣ са снишахъ малко по малко (*les collines et les montagnes s'applanissaient peu-à-peu*). *Т. 38.*

СНОВАНЬ *с. ж.* основа: Снованъ е разчетеное число на нишки за ширина и дължина плата кого щѣтъ тъкати. *Пк. 84.* Кѣту струпатъ снованъ въ корито и ѿ вързватъ отъ дърво припрѣчено въ него (красно). *Пк. 85. ср. основа.*

СНОВА *м. дл. 1)* сную: Тѣхъ пасма—насухвѣтъ на масуры и отъ тамо ги сновѣтъ. Снованье ся снове, кѣту нарѣдѣтъ нѣколко масуры на едно урядие, кое казвѣтъ *каувинъ*. *Пк. 84.* Та прѣжда така снована и смѣжнѣта отъ колове или въртѣло казва ся *снованье. ib.* Чловѣкъ смислилъ да страже отъ овце вѣлнѣ, да ѿ приде, снове и тѣче та да си прави сукно. *Л. Д. 1873 р. 176.* 2) основаваю: Фултонъ сгради голѣмъ пароходъ и на неговѣтъ сполуеа сноваше всичкиты си надѣжды. *Л. Д. 1875 р. 47.* 3) выдумываю: Коперникъ подбра пакъ да разгладва па да учи, да снове, па да мѣдрува. *Л. Д. 1874 р. 129.* Какво снове тамъ тая празна глава! (*Was wohl dieser Windkopf hier an der Kunkel hat*). *Рш. 91.* 4) сную, т. е. бѣгаю туда и сюда: Единъ потрошингелъ има, той салъ снове по селата, да яде пилета и кокошки и да собира владѣщана. *Зк. 20.*

СНОПЕНЪ *пр.* съ снопами: То си са въ поле задале Шеесе кола тарія, Шеесе кола съ сяно, Още шеесе снопени (*ниже: още шеесе съсъ снове*). *Ч. 282.*

СНОПЪ *с. ж., съ чл. СНОПѢТЬ, мн. СНОПЕ СНОПОВИ (е) 1)* снопъ. **СНОПЧЕ** *ум.* снопикъ: Старъ свекъръ иде отъ долу Кола-та вози за снопче. *Д. 81, 11—12.* Трагнала ми ѿ Тодора На планина-та на снопе Съ неинъ либе Богдана. *М. 161.* Полодзи креваеъ, снопо'и ми вързватъ (момите). *М. 474.* Му иставаеъ еденъ снопъ, надъ кои сиростираеъ шаміа, а той требить да хвърлитъ нещо пари на шаміа-та. *М. р. 524.* Тѣ несечи, тѣ несечи ду триста юнаѣ, Ду триста юнаѣ съ Валчанъ вѣйводѣ. Излягали, излягали кѣту дубри снопни. *Ч. 307.* Послѣ събѣржтъ рѣкойкы ты и ги вързѣтъ на снопы. *Пк. 55.* Нахѣнати-ти снопче ся прѣносятъ на гумно-то и връшѣтъ. *Л. Д. 1870 р. 181.* Му сѣ